

És temps de 'Pensat i Fet'

Un any més, el 'Pensat i Fet', la revista fallera més valenciana del món, torna al carrer acompanyada de 'La Traca'. La informació, el comentari i la sàtira, units en un còctel inimitable.

Un any més, i ja en van quatre en aquesta nova època, el *Pensat i Fet*, la revista degana de la premsa de falles, eixirà a la seua cita anual amb un número d'extrema densitat fallera. Malgrat el seu nom, adagi màxim de la improvisació, la revista ha volgut compaginar, després que va ser rescatada de l'oblit per Edicions del País Valencià, la informació més completa sobre el món de les falles amb una acurada edició, dirigida per Ricard Huerta, director d'art de la publicació.

En aquest número, que estarà en els carrers aquest dilluns 23 de febrer, la gran novetat és que totes les pàgines estaran impreses sobre retalls de tela de fallera de molt diversos dissenys. En quatre anys, la revista ja s'ha consolidat i ocupa un espai propi entre les publicacions que fan la seua única visita anual un poc abans que comence el festival faller. El *Pensat i Fet* cobreix en primer lloc una mancança evident del valencià. De moment, l'única revista fallera que parla la llengua de les falles. Per altra

banda, i des del primer número, sense deixar de tenir clar que el seu públic preferent és el món faller, el *Pensat i Fet* ha intentat també cobrir la distància que es va crear durant els anys setanta entre els fallers i els intel·lectuals, provocada per la presa franquista d'una festa que fins aquell moment era bàsicament popular i molt irreverent. El referent més immediat és l'època de la segona república, quan els artistes més compromesos, tant en l'avantguarda artística, com en la reivindi-

L'arbre dels pardalots torna al 'Pensat i Fet' amb noves incorporacions d'aquesta peculiar fauna ornitològica valenciana. Al costat, la portada, una pintura original de Ricardo Verde.

l'Acadèmia de Belles Arts de València en temps de la república que va patir una forta repressió després de la victòria franquista. El quadre triat per obrir la revista és un dels pocs que es conserven a València, ja que la major part de l'obra de Verde es troba als Estats Units. Quant als artistes actuals s'hi inclouen col·laboracions fetes en exclusiva dels joves Ximo Aguiló i Rafa Tormo, i una altra del ja consagrat Joan Genovès.

Entre les recuperacions històriques, hi ha també un article de l'il·lustrador, Josep Renau, un fotomuntatge del qual ocupava la portada de l'any passat sobre les falles de pre-guerra.

Josep Lluís Sirera, Alfons Cervera, Emili Piera, Frederic Martí, Martí Domínguez i Xavier Grasset componen una secció anomenada "firmes d'impressió" amb diversos articles de record i reflexió sobre l'univers faller des de perspectives ben diferents.

Els esbossos de les falles de la secció especial inauguren la informació sobre la ciutat de València, acompanyada per plànols i una detallada guia de possibilitats de diversió i allotjament

cació social, tenien en les falles un camp magnífic per col·laborar i fer realitat la idea d'acostar al poble les seues creacions.

Recuperar història.

Una altra de les constants que el *Pensat i fet* ha mantingut durant aquests quatre anys ha estat la de buscar la col·laboració d'artistes gràfics actuals i recuperar, a la vegada, d'altres de més clàssics. Un bon exemple ha estat la portada d'aquest número, un quadre del pintor Ricardo Verde, catedràtic en

LA MIA INFERIE

'La Traca' més sonada

A la recuperació de la capçalera del *Pensat i Fet*, que havia desaparegut durant els anys 70, es va afegir l'any passat la de la revista satírica *La Traca*, que va aparèixer com a suplement de la revista fallera i que recuperava l'estil irreverent d'una capçalera clàssica que en temps de la segona república va arribar a vendre més de mig milió d'exemplars. L'èxit d'acollida va ser total. Amb les il·lustracions del Gat Invisible i les plomes més punyents de València, el resultat va ser absolutament digne de la millor tradició satírica valenciana.

I enguany torna. Apareixerà el 23F, "dia nacional del País Valencià, lliure i socialista", i en les seues pàgines es podran trobar tota mena d'exclusives, com ara entrevistes amb Eduardo Zaplana, Esperanza Aguirre o Carme Alborch. Mentre el president de la Generalitat valenciana opina sobre els afers de Clinton i ens presenta els seus mètodes particulars per intimar amb les becàries, la ministra de Cultura ens donarà una llista dels seus autors i actors favorits, una bona prova dels seus coneixements sobre la matèria. Els agosarats redactors de *La Traca* en un encomiable esforç de recerca i investigació han trobat també un document inèdit de valor inestimable: la conversa que van mantenir el creador d'*El Capital*, Karl Marx, i el d'*El Virgo de Vicenteta*, Bernat i Baldoví. Dues maneres de contemplar el món enfrontades per primera vegada a l'abast de qualsevol lector interessat en la matèria.

Amb 32 pàgines a dos colors, *La Traca* passa revista als esdeveniments més importants de l'any, com ara els diferents

viatges realitzats per membres del govern valencià i de les diferents diputacions provincials i la sonada inauguració del parc temàtic de Benidorm, Terra Mítica, del qual ens mostren, com sempre en rigorosa exclusiva, els seus llocs més soterrats, on s'amaga la realitat de la iniciativa política més destaca-

ble del govern de Zaplana.

A tot això cal afegir algunes seccions especials, com ara la dedicada als valencians de soca, els escus de societat o les recomanacions editorials de *La Traca* que es poden buscar inútilment en qualsevol llibreria.

A més, repeteixen algunes seccions del primer número com ara els contactes, les ofertes de treball més destrellata-

des, el confidencial o els anuncis a la recerca del client per a tota mena de productes i serveis d'allò més destarifats.

En conjunt una densa trama de desficiacions des de la primera pàgina fins a la contraportada, que tenen molt a veure amb la realitat política i quotidiana dels valencians. **J. S.**

per a aquests dies de festa. Però, com que no sols la capital es vesteix de falla, el *Pensat i Fet* dedica una bona part de les seues pàgines a informar de les activitats que es programen en les diferents comarques, amb fotografies de totes les falleres majors de cada poble i les seues corts d'honor. És una altra de les línies de treball: donar una imatge completa del món faller que, generalment, se sol limitar a la festa de la ciutat.

Tornen els pardalots. La part satírica, tot i que ha estat molt desplaçada cap a *La Traca*, que després de la bona acollida experimentada l'any passat torna a ser un suplement del *Pensat i Fet*, també tindrà un bon tractament en la revista de la mà, bàsicament, del seu il·lustrador habitual, el Gat Invisible. Una de les mostres del seu enginy són els "pardalots" polítics, que han tornat, amb alguna novetat, a poblar les pàgines de la revista fallera i que reproduïm en aquestes pàgines.

Una secció especial tindran els Premis Pensat i Fet, dedicats per igual a reconèixer la tradició fallera i la tasca d'innovació d'artistes i comissions. Entre els divuit que s'atorguen enguany, destaca el premi especial al Gremi d'Artistes Fallers, un representant del qual, Ximo Esteve, parlarà en entrevista sobre els problemes que afecten el sector. El premi a la iniciativa editorial anirà a Edicions Bayarri, una editora familiar dedicada fa molts anys a les revistes de l'entorn faller, mentre que el premi de germanor anirà a la comissió central de les fogueres d'Alacant, per simbolitzar els estrets lligams que uneixen aquestes dues festes del foc. Un altre premi, anomenat Josep Renau a la consciència nacional, anirà a terres del nord, en concret a la població de Gavà, en el Baix Camp, on es manté la tradició de fer falles, abans molt popular en tota aquella comarca i ara gairebé desapareguda.

L'especial relació amb el gremi

d'artistes fallers ha permès també la col·laboració de grans artistes en la revista, com ara Josep Llorente o Miquel Santaaulàlia, primer premi de la secció especial de l'any passat, que ja ha rebut l'encàrrec de fer la portada del pròxim any. Els artistes, grans dibuixants, tenen, doncs, en aquesta revista un espai per superar les limitacions dels projectes que després s'han de fer realitat.

Falles en internet. El *Pensat i Fet* no vol defugir l'actualitat, en el seu esforç per fer premsa de falles fora dels tòpics més marcats. Una bona prova és el viatge del periodista Victòria Jiménez per les webs més falleres de la xarxa, amb una acurada selecció i crítica del que el navegant es pot trobar en aquestes adreces, amb més d'una sorpresa.

Lola Banon i Maria Arnau diuen la seua sobre un dels conflictes recentment apareguts i encara per resoldre: la televisió i les falles. Encara els realitzadors no han trobat la fórmula per fer "televisiva" una festa que té components molt diversos però que, gairebé tots, demanen la presència física en el carrer. La gran majoria dels actes del ritual faller resulten ja en el mateix carrer molt difícils de seguir íntegrament, a causa de la seua monotonia i repetició, com ara l'ofrena de flors, però encara és més difícil transmetre'ls per la televisió, perquè es perd el contacte directe, única raó que pot animar

ARXIU

'Un cor en flama'. Il·lustració del jove Rafael Tormo en exclusiva per al 'Pensat i Fet'.

aquestes desfilades interminables. Quina és la realització adequada? o, senzillament és que no hi ha realització capaç de fer animat el que no ho és? De tot això reflexionen aquestes periodistes.

La missió del *Pensat i Fet* queda, doncs, acomplerta i ampliada en aquest número quatre que aspira a augmentar la seua presència en el món faller per esdevenir, com va ser-ho durant tants anys, el referent bàsic de la premsa de la festa. Informar i do-

nar espai per a l'opinió i la creació, són els objectius bàsics. Un bon nombre de periodistes, artistes, creadors i escriptors són els ingredients. El resultat, un *Pensat i Fet* encara més acabat que el d'anys anteriors que ja ha trobat la seua línia precisa de treball. A partir de la pròxima setmana i fins al dia de Sant Josep, als quioscos de València i de tots els pobles fallers del país.

Jordi Sebastià

Les confidències del comte de Buffon

Martí Domínguez Romero

La fictícia troballa, als soterranis del Museu d'Història Natural de París, d'unes memòries del comte de Buffon permet a Martí Domínguez reconstruir els fructífers escenaris del s. XVIII francès.

Premi Andròmina de Narrativa 1997.

Editorial 3i4
"Narratives 3i4", 58

La mort salobre

Xulio Ricardo Trigo

Pot una persona morir ofegada al cor de la dutat de Compostel·la? Aquest és un dels Interrogants que ha de resoldre Xurxo Rondo, un exguàrdia civil convertit en detectiu arran de la independència de Ligàcia.

Premi Ciutat d'Elx de Narrativa Antoni Bru

Editorial 3i4
"Narratives 3i4", 55

Correspondència I

(Carner, Manent, Riba, Pla, Espriu, Villalonga)

Joan Fuster

Al llarg de la seua vida, Fuster va mantenir una intensa correspondència (més de 30.000 documents) amb un nodrit grup d'intel·lectuals, polítics, escriptors, artistes, etc. Aquest volum recull part d'aquella correspondència, concretament la corresponent a figures de primera magnitud.

Editorial 3i4